

מסורת הש"ס

16 [מסכתין לז: א] (ב) ע"י מוס' לקמן כג: ד"ה ממחזות, א] נבמ' ירושל' והל"ש למא' להק' ג' יצא, ד] נלקמן כג: א] וכל שכן חז' רש"י (1) [לקמן כה: א] (1) [לקמן כג: א] (2) [כה: א] (3) [וב"ש מוס' פסחים לג: ד"ה מתן,

הגהות הב"ח

(א) ה"ב ד"ה אלו וכו' (ב) אלו ב' סימן. י"ב ע"ל דף כג ט"ז ע"א:

הגהות הגר"א

[א] נב' קב שומשמן כו'. י"ב גירסת המוס' שומשמי וממנו וממנו מא' תיקו ור"ל מב' מב' וגי' מניס:

דשיליגין להו. אם ראו הפרעון. ואם לאו נאמן המלוה לומר שלא נכתב אלא להיות מוכן לכשיפרע: עדי קיום. שכתבו הנפק דני דינא לא מתיימי ליה אלא א"כ פרע: סמפון שיש עליו עדים. צעדי קיום מוקמינן לה: יתקיים צווסמיו. ואפי' יולא מתמת יד מלוה כשר: אין עליו עדי קיום. אבל עדים חתומין עליו: ויולא מסתם ידי שליש. שאין הלוה מוילאו ולא המלוה אלא שליש שצנייהם נאמן: או שילא אחר חיסוס שטרופ. שילא לפנינו כשהוא כתוב בשטר חוב אחר החתימה כשר: דהא הימניה מלוה נשלש. דעל כהן אף כותב שזכר אלא מלוה והוא מסרו ליד השליש:

הדרן עלך שנים אוחזין

אלו מליאות. מלא פירות מפוזרין. נתיאספו העגלים מהן כדלמך בגמרא ואין להם יוכר אלושי מילש והוה להו הפקר. וזהו טעם כולו: כריעות. עומרים קטנים כמו מאלמים אלומים ומתרגמין בירושלמי מוכרין כריין (בבבבבב לז): ברה"ר. שהכל דשין עלייהו ואם היה סימן נקשר עליהן הרי הוא נשמת: של נחסוס. כל ככרות הנחתומין שוין אבל ככרות של צבל הצית יש בהן סימן: ממדינסן. כמות שהן גוזזות כשאר כל גזוז המדינה לאפוקי הצלות מבית האומן דקתני ספסל: אילני פסחן. רשע"א בל' אשכנו ונמקומינו פופי"ר: ולשון של ארגמן. אמר סרוק ומשוך כיון לשון וצובע ארגמן ומלוין נגמין (מפרש: גב' וכמה: חסוב פיזור: קב. מפחר צלרבע אמות אבל ג' אמות לא היו פיזור ועטמא מפרש ואיל: אי דרך נפילה. אם מלאס דרך נפילה שיש לעת שלא הונחו שם מדעת אלא נפלו: אפילו טובא. מקב נמי דכיון דאין בהן סימן אלושי מילש: ופי' דרך הינוה וכו'. עמיד לחזור ונעטין: צמכנסתא דני דרי. צעטת אסיפת גרנות וכאן דשן צעליהן ונשאו את העיקר ונותרו אלו: נפש טרחיהו. לקבין: בלי מהני אם היה פורץ צפחות מכן: משום דלא חשיבי עליה קב פירות לטרוח עליהן טירח קידוש של ארבע אמות: שומשמן. דקין מאד ויש טורח בקיבוץ יותר מסתין אבל דמיכין יקין: ממדיס רומנין גסיס הו' אף טורח בקבון: יאוש

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

כא.

אלו מציעאות שאלו כריכות ברה"ר. כריכות דוקא מפליג בין כה"ר לרה"י משום דלמ"ד (לקמן כג:) סימן העשו לדרס הוא סימן ומקום הוא סימן מיידי הכא דליכא סימן ומקום נמי לא להכריז ומיידי דאשכח דרך הינוה וככרות של נחתום ועיגולי דעילה און צהס סימן והוה שלו אף ברה"י הוה מקום סימן וא"ת אמאי נקט כריכות דאשכח דרך הינוה טפי משאר דאיירי דרך נפילה וי"ל דכריכות אידי דיקרי אינון לא הוה שיפלו שלא מדעת אלא כשעומד לפוש מניח לדרך ושכחם שם וככרות של צע"צ יש להן סימן דעלני צמיס רגילים לעשות סימן בככרותיהן ולכן אפילו צצרות הרצים חייב להכריז דסימן העשו לדרס הוה סימן וליצורו מעוט ופירות דהוה מקום סימן אף ברה"ר כדלמך לקמן משום דלא שייך בהו מנשטפי ואם תלמך כריכות ברה"ר דמיידי דרך הינוה היאך לוקחם הא אמרין לקמן (1) ספק הינוה לא יטול וכל שכן דלמי הינוה וי"ל דה"מ כשמלא צמקוס מונעט ומשמתר דלא יטול (2) אם אין צו סימן ואם יש צו סימן נוטל ומכריז ולמ"ד (לקמן כג:) סימן העשו לדרס לא הוה סימן ומקום נמי לא הוה סימן מיידי ככריכות שיש צהס סימן ולכן ברה"י מוכריז וככרות של נחתום ושאר דמנתימין לת צהו סימן ולכן אף ברה"י הם שלו וככרות של צע"צ שיש צהס סימן חייב להכריז אף ברה"ר דאין עשו לדרס משום דאין מעצדין על האוכלין וכולה מנתי מיידי בין דרך נפילה בין דרך הינוה וא"ת כריכות אי דרך נפילה היא אם כן אינו יודע היכן נפלו וצצרות הימדך אמאי לריך להכריז הא מתיילס סקבור ברה"ר נפיל וי"ל דלע"פ אשוינו יודע לכיון המקום יודע הוא אם נפל צצרות הרצים או צצרות הימדך:

הדרן עלך שנים אוחזין

אלו מציעאות שלו ואלו חייב להכריז אלו מציעאות שלו ימצא פירות מפוזרין ימעות מפוזרות יכריכות ברשות הרבים יועגולי דבילה ככרות של נחתום (מחזרות של דגים וחריתות של בשר וגו' צמך הלקוחין ממדינתו ואניצי פשתן ולשונות של ארגמן הרי אלו שלו (דבר רבי מאיר ר' יהודה אומר אבל שיש בו שינוי חייב להכריז כיצד ימצא עגול ובתוכו הרם כבר ובתוכו מעות רבי שמעון בן אלעזר אומר כל כלי אגפוריא אין חייב להכריז: גב' מצא פירות מפוזרין וכמה א"ר יצחק קב בארבע אמות היכי דמי או דרך נפילה יאפילו טובא נמי ואי דרך הינוה יאפילו בציר מהכי נמי לא א"ר עוקבא בר חמא יבמכנסתא דבי דרי עסקין קב בארבע אמות דנפיש טרחיהו לא מרחייהו ואלא הדר אתי ושקיל להו אפוקי מפקר להו בציר מהכי טרח והדר אתי ושקיל להו ולא מפקר להו בעי רבי ירמיה חצי קב בשתי אמותי מהו קב בארבע אמות טעמא מאי משום דנפיש טרחיהו חצי קב בשתי אמות כיון דלא נפיש טרחיהו לא מפקר להו או דלמא משום דלא חשיבי יוחצי קב בשתי אמות כיון דלא חשיבי בשמונה אמות מהו קב בארבע אמות טעמא מאי משום דנפיש טרחיהו וכ"ש קביים בשמונה אמות כיון דנפישא טרחיהו ופי מפקר להו או דלמא משום דלא חשיבי וקביים בשמונה אמות כיון דחשיבי לא מפקר להו (1) קב שומשמן בארבע אמות

מהו קב בארבע אמות טעמא מאי משום דלא חשיבי ושומשמן כיון דחשיבי לא מפקר להו או דלמא משום דנפיש טרחיהו וכ"ש שומשמן כיון דנפיש טרחיהו טפי מפקר להו קב תמרי בארבע אמות קב רמוני בארבע אמות מהו קב בארבע אמות טעמא מאי משום דלא חשיבי קב תמרי בארבע אמות קב רמוני בארבע אמות טעמא מאי משום דלא חשיבי מפקר להו או דלמא משום דנפישא טרחיהו וקב רמוני בארבע אמות כיון דלא חשיבי מפקר להו (2) קב שומשמן בארבע אמות

לגמור אבל קב צלרבע אמות יש לו טורח ללקוט הכל ואין מלקט כלל אי נמי קב צלרבע אמות רוחב וארבע אמות אורך והכל צע חצי קב צע אמות על ג' אמות:

דלכי

עין משפט גר מצוה

קעו א ב מ"י פט"ו מהלכות מלוה וזה הלכה ט סמג עשין זל טו"ש ע"פ ח"מ פ"ה סה ספ"ק יח: קעו ג מ"י שם ה"ל מ טו"ש ע"פ סה ספ"ק יט: קעה ד מ"י שם ה"ל י טו"ש ע"פ סה ספ"ק יז: א ה מ"י פט"ו מהלכות גולה ואמרה ה"ל מ סמג עשין עז טו"ש ח"מ פ"ה סה ספ"ק יח: ב ז מ"י שם פט"ו ה"ל ג טו"ש ע"פ סה ספ"ק יז: ג ז מ"י שם פט"ו ה"ל מ טו"ש ע"פ סה ספ"ק יז: ד ח מ"י שם טו"ש ע"פ סה ספ"ק יח: ה ט מ"י שם הלכה י"א טו"ש ע"פ סה ספ"ק יז: ו י כ מ"י שם הלכה ח טו"ש ע"פ סה ספ"ק יז: ז ל מ ג מ"י שם ה"ל י"ב סמג ע"פ טו"ש ח"מ פ"ה סה ספ"ק יז:

רבינו חננאל

שיש עליו עדים כשר. ופריך מאי עדים דקתני עדי קיום הכי נמי כסחברא רבי. גנאפא ספספון שיש עליו עדים יתקיים בחותמו. ואוקמוה יתקיים בחותמו אמ מפידין שפרעו בפניהם. אין עליו עדים כלומר אינו יודעין העדים לא מוכינין עליה וואו יוצא מחתני ידי שליש ואמר השליש שודאי פרע הלוח למלה מינו דאי בעי השליש למיתבית ללוח אמר פרעיה מחוסין. וכן אם נמצא זה הספסוף כתוב בשטר חוב עצמו אחר חתימת עדי השטר כשר דאי לאו דפרעיה לא הוה מרע ליה לטרייה:

הדרן עלך שנים אוחזין אלו מציעאות שלו ואלו חייב להכריז כצא פירות מפוזרין וכו'. אמר רבי יצחק קב מפוזר ב"י אמות ומקשי עליה אי דרך נפילה אשכחיהו אפי' יותר מקב שלו הן. אי דרך הנחת אשכחיהו אפי' פחות מקב לא יעצו בהן ופריך טר עוקבא מנתי במכנסתא דבי דרי עסקין. (א) הגרות כשכסבדין הגורן כשעה שמפיק התבואה מן הגורן אם מצא כשיעור קב פירות מפוזרין בגורן ברחוק ד' אמות לא טרח איניש למכנסניהו ומפקר להו לפיכך הן שלו. אבל קב כפחות מדי אמות לא מפקר להו הלכך לא שקיל. הא דתני וצבורי פירות ומקשי ופריך תני וצבור פירות אינון ואיפשטי דמיני הוי סימן. אבל מקום לא

(א) אולי י"ל פ"י כשעת אסיפת הגרנות כשכסבדין.

מתניתין

- 1 אלו מציאות שלו, ואלו חיב להכריז?
- 2 אלו מציאות שלו:
- 3 מצא פרות מפזרין, מעות מפזרות,
- 4 כריכות ברשות הרבים, ועגולי דבלה,
- 5 כפרות של נחתום, מהרוזות של דגים,
- 6 וחתוכות של בשר,
- 7 וגזי צמר הלכותין ממדינתן,
- 8 ואניצי פשתן, ולשונות של ארנמן,
- 9 חרי אלו שלו, דברי רבי מאיר.
- 10 רבי יהודה אומר:
- 11 כל שיש בו שנוי חיב להכריז.
- 12 כיצד?
- 13 מצא עגול ובתוכו חרס, כפר ובתוכו מעות.
- 14 רבי שמעון בן אלעזר אומר:
- 15 כל כלי אנפוריא אין חיב להכריז.

סגיה 1

- רבי מאיר - תנא, דור 5, אושא
- רבי יהודה - תנא, דור 5, אושא
- רבי שמעון בן אלעזר - תנא, דור 6
- רבי יצחק (בר אחא) - אמורא, דור 3, טבריה
- רב עוקבא בר חמא - אמורא, דור 4, סורא
- רבי ירמיה - אמורא, דור 4, טבריה

Relations :

- R. Meir et R. Yéhoudah étaient collègues.
- R. Yitzhak était un collègue plus âgé de R. Yirmiyah.

גמרא

- 16 **מצא פרות מפזרין וכמה?**
- 17 **אמר רבי יצחק:**
- 18 **קב בארבע אמות.**
- 19 חיכי דמי?
- 20 אי דרך גפילך, אפלו טובא, נמי!
- 21 ואי דרך הניח, אפלו בציר מהכי, נמי, לא!
- 22 **אמר רב עוקבא בר חמא:**
- 23 **במכנשתא דבי דרי עסקינן,**
- 24 **קב בארבע אמות, דנפיש טרחיהו,**
- 25 **לא טרח אנש ולא הדר אתי ושקיל להו,**
- 26 **אפקורי מפקר להו.**
- 27 **בציר מהכי, טרח והדר אתי ושקיל להו,**
- 28 **ולא מפקר להו.**
- 29 **בשי רבי ירמיה:**
- 30 **חצי קב בשתי אמות, מהו?**

קב בארבע אמות, טעמא מאי?	31
משום דנפיש מרחיהו,	32
קצי קב בשתי אמות,	33
בין דלא נפיש מרחיהו,	34
לא מפקר להו,	35
או דלמא,	36
משום דלא חשיבי,	37
וקצי קב בשתי אמות,	38
בין דלא חשיבי, מפקר להו?	39
קבים בשמנה אמות, מהו?	40
קב בארבע אמות, טעמא מאי?	41
משום דנפיש מרחיהו,	42
וכל שכן קבים בשמנה אמות,	43
בין דנפישא מרחיהו, טפי מפקר להו,	44
או דלמא,	45
משום דלא חשיבי,	46
וקבים בשמנה אמות, בין דחשיבי,	47
לא מפקר להו?	48
קב שמשמין בארבע אמות, מהו?	49
קב בארבע אמות, טעמא מאי?	50
משום דלא חשיבי,	51
ושמשמין, בין דחשיבי, לא מפקר להו,	52
או דלמא,	53
משום דנפיש מרחיהו,	54
וכל שכן שמשמין,	55
בין דנפיש מרחיהו טפי מפקר להו?	56
קב תמרי בארבע אמות,	57
קב רמוני בארבע אמות מהו?	58
קב בארבע אמות, טעמא מאי?	59
משום דלא חשיבי,	60
קב תמרי בארבע אמות,	61
קב רמוני בארבע אמות נמי,	62
בין דלא חשיבי, מפקר להו,	63
או דלמא,	64
משום דנפישא מרחיהו,	65
וקב תמרי בארבע אמות	66
וקב רמוני בארבע אמות,	67
בין דלא נפיש מרחיהו,	68
לא מפקר להו? מאי?	69
תיקו.	70

LAMORIM
United

אלו מציאות, סגיה 1 - Mots, expressions et concepts

Si vous avez besoin d'aide avec le vocabulaire de la משנה, consultez la banque de mots pour la משנה plus haut dans la section משנה de ce manuel.

Le tableau suivant répertorie les entrées par numéro de ligne dans le texte coloré de la סוגיה. Les entrées sont divisées en deux types :

- Mots – unités de vocabulaire individuelles
- Expressions – groupes de mots ayant un sens en tant que terme, expression ou concept

Ligne	Mot	Expression	Traduction
16	וכמה		et combien ?
18	קב		environ deux litres
18		ארבע אמות	quatre coudées carrées = deux mètres carrés
19		היכי דמי	à quoi cela ressemble ? dans quels cas ou quelles circonstances ?
20	אי		si
20		דרך נפילה	comme s'ils étaient tombés
20		אפלו טובא	même plus
20	גמי		aussi
21		דרך הנוח	comme si cela avait été posé
21		בציר מהכי	moins que cela
23		מכנשתא דבי דרי	la récolte regroupée dans l'aire de battage
23		עסקינו	nous parlons de, il s'agit du cas de
24		נפיש טרחיהו	beaucoup de fatigue
25		לא טרח אנש	un homme ne se fatigue pas à
25		לא הדר אתי ושקיל להו	il ne retourne pas les prendre
26		אפקורי מפקר להו	il renonce à ses droits de propriété sur ces derniers
29	בעי		il a demandé, a soulevé un problème
30	הצי		morté
30		שתי אמות	deux coudées carrées = un mètre carré
30	מהו		qu'en est-il (de la loi) ?
31		טעמא מאי	quelle est la raison ?
32	משום ד-		parce que
34	כיון ד-		puisque
36		או דלמא	ou peut-être
37		לא חשובי	pas important, pas considérable
40	קבים		environ quatre litres
40		שמנה אמות	huit coudées carrées = quatre mètres carrés
43		וקל שכן	et à plus forte raison
44	טפי		plus
49	שמשמיין		graines de sésame
57	תמרי		dattes
58	רמוני		grenades
70	תיקו		qu'elle se tienne (la question reste entière)

Questions d'étude et de réflexion

פרק אלו מציאות – סגיה 1

Avant d'étudier la סגיה, remplissez la Fiche de préparation stratégique pour celle-ci. Une fois que vous aurez fini d'étudier la סגיה avec les questions suivantes, remplissez la Fiche de résumé d'étude.

Les questions suivantes sont divisées en questions d'étude qui vous aideront à comprendre la סגיה et en questions de réflexion signalées par un symbole spécial.

תורת אמוּרָאים

1. Qu'ajoute רבי יצחק au cas traité par la משנה ? Quels mots interprète-t-il ?

2. רבי יצחק ou les propos de רב עוקבא בר חמא commente-t-il la משנה ? Expliquez votre réponse.

3. À qui רבי ירמיה adresse-t-il ses questions ? Comment le savez-vous ?

2. Quelle est la contribution des lignes 24 à 28 à la סגנה ? Ces lignes concernent-elles רב עוקבא ou רבי יצחק בר חמא ?

3. Examinez les explications que donne la שקלא וטריא aux quatre questions de רבי הרמיה. Quel est le modèle commun à ces quatre explications ? Quels sont les mots clés du modèle commun aux quatre explications ?

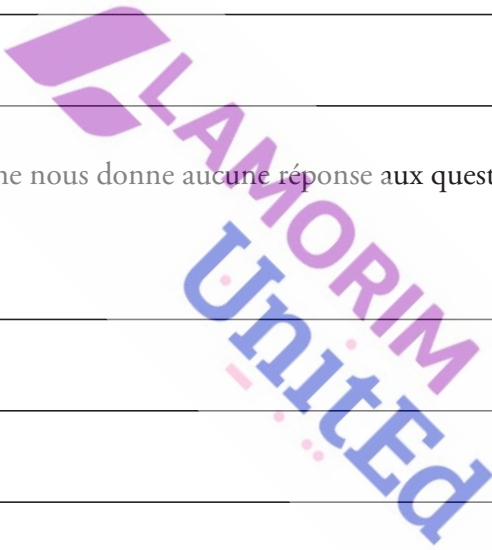
LA MORIM
United

4. Quel est le dernier mot de la שקלא וטריא sur les quatre questions de רבי הרמיה ? Que signifie ce mot ?

1. Comment décririez-vous la contribution des אַמוֹרָאִים au thème de la מִשְׁנָה ?

2. Si la סִגְיָה ne nous donne aucune réponse aux questions de רִבֵּי יְרֵמְיָה, comment sont-elles résolues dans la הֶלְכָה ?

ח א מ"י פ"ד מלכות
גולה וזכירה ה"ג
סגולה ע"ד ע"ד ע"ד
מ"י ס"ב ס"ב ס"ב
ב א ג מ"י פ"א מלכות
גולה וזכירה ה"ג
פ"ד מ"ה ג"ה ה"ג
ס"ד ע"ד ע"ד ע"ד ע"ד
ס"ה ס"ה ס"ה
ד ה מ"י פ"ד מ"ה
גולה וזכירה ה"ג
מ"ה ס"ה ס"ה ס"ה
ע"ד ע"ד ע"ד ע"ד
ס"ה ס"ה ג
א ו מ"י ס"ה פ"א ה"ג
טו"ש מ"י מ"י מ"י
ס"ה ס"ה
ב ד מ"י פ"א מלכות
מטות ע"ה ה"ג
ג ה מ"י פ"ג מלכות
מטות ה"ה ס"ה
ד ט מ"י ס"ה ה"ג
ופ"ו מלכות מ"ה
וזכירה ה"ג טו"ש
מ"י ס"ה ס"ה ו'.

א יאוש שלא מדעת. דבר שקתמו יאוש לכשידע שנפל ממנו וכשמלאו עדיין לא ידעו הצעלים שנפל מהן: לא חיו יאוש. לקמייה מפרש פלוגתא: דמיאש לבסוף. לאחר שמלאו זה. ולכלל יאוש כגון דלמרו ווי ליה לתקרין כ"ס דגלי דעמיה שזאש מהו: וצאיוורה אהא לנידיה. דדבר שאינו עשוי להתיאש הוא: וזו של י"ס. מקומות ששפת הים שדרך הים לתור לאחוריו י" פרכאות או חמשה עשר פרכאות פעמיים ביום ושוקף מה שמולא שם והלך. וזו לשון גדול ושיריע בלשון יווני כמו שכבדו הזקנים לתלמי המלך ואל איליניו ואל אטוטי (גמילה) (ט) וטולניו ואל נהר. כשהוא גדל ויוצא חוץ לגדותיו וסולל שלל ושוקף הנמלא: רחמנא שרייה. ואפי' באת ליד המולא לפני יאוש: לקומי. בשמעתין מניין לאזידה ששטפה נהר כ"ו: מהשפא הוא יאוש. שהרי נפל וכשיודע שוב אין דעתו עליו: דאזידה מדעת היא. שלא נפלו ממנו ומדעת הניחם הפקר: עשוי למשמש. וקודם שנלאו זה נודע לבעלים שנפלו וטאשו: דיקורי. כד מ"ה: ס"ה דאזלי אטיגרא. זקנים עניים הולכים על משענתם בנחת ורואין כל שכולת ושכולת. ולשון נמושות כמו ה' לא ימושו (ישעיה) (ט) שממששין והולכים: לקומי כסר לקומי. לשון נמושות כמו לא ימש (שמות יג) שנטולין ומשין הכל מלפניהם: ואמאי. אי יאוש שלא מדעת לאו יאוש עני. נהי דלגבי מדעת דהכל הוא יאוש מדעת שראו שהלכו זה הנמושות ותיאשו אלה עניים דעיר אחרת עדיין לא ידעי והיאך מותרין זו אלה משום כיוון דלמי ידעי מיאש הוא יאוש משעה שהלכו זו וזה יאוש ככלל זה: קליעות. תאנים שקולין אותם בצאינא ומיהל שיהן זו וטומאן בשדה ליבש: ואפי' צדד שדה קליעות. שדה ששטוחים שדה קליעות דיעד דמיהו אמו: מוסרסא משום גול. אע"ג דכי נפל לא ידע כיון דלמי ידע מיאש מהשתא הוא יאוש ככבא: ופטורות מן המעשה. כיון הפקר דהפקר פטור מן המעשים: בוייתא ונחריבס אסור. כאזיי: בשלמא רישא לאזיי. מ"י לתרוי דמעיקרא ידע ויאוש כדמפרש ואילן: דקסינ בוייתא ונחריבס אסור. וסלקא דעתך משום דלמי עבדי דנמרי וליכא לנימנר דמי לאזיש ואע"ג דלמי ידע מיאש לא הוא יאוש מהשתא: חווסו מוכיה עליו. מראיתו ניכר של מי הוא הלכך מריה למי ידע דנפיל לא מיאש דמימר אמר כולי עלמא ידעי דדידי נייהו ולא הפקר הן ולא שקלי להו: עם נפילתה נמאסא. הלכך כיון דייעד דנמרא מעיקרא מיאש משום מלאכותא למי נפלה לא מיאש לא עליה ומפקר להו לא ידעי לא גרסינן ופירוט היה משום בפרסי: ידן

ר"כ"י נפ"ל מיניה לא מיאש. ואע"ג דהשתא מיאש אקראי בעלמא הוא ומתחילה לא היה עומד ליאש: ת"ש המוציא מעות בו' ימיה כיון דזכר הקשה ממתני' דמעות מפוזרות אמאי פריך מו נהך ברייתא רבי יתחק נמי אמאי דכרייתא אלימא ליה לאקשוי דמשמע דכל ענין הרי אלו שלו אע"ג דליכא סמך ומדמוקי טעמא (ה) שהריס מלויין שם ומשמע נמי אע"ג דקשה הגביה עדיין היה צעל אצידה צדית המדרש ולא ידע שנפל מיניה:

ופטורות במעשה. בנס' פאה (פ"א מ"י) מוכח דוקא דהפקיר קודם גמר מלאכה פטור מן המעשה אבל אם הפקיר לאחר גמר מלאכה שנתחייב כבר במעשה אין צורך כלום וה"ל מיירי קודם גמר מלאכה שלא נתיישבו עדיין כדמוכח בצידה פסק המוציא (דף לז) דתאנים העומדין בשטוחן צדעה ולעשות מהן קליעות לא נגמר מלאכתן למעשה עד שתיישבו ואפילו וכה כן המולא קודם שתיישבו פטורות מן המעשה דמזכרין צ"ק (דף כה) המפקיר כדמו והשנים צדק וצדו פטור מן המעשה וגבי הקדש אינו כן שאם הקדיש קודם גמר מלאכה ונפדה קודם גמר מלאכה חייב במעשה דמנוכה קלם צדק האומר (כ"ג): תאנה נמי מידע ידע דנתרא פירוש בשלמא לאזיי תנתא מותרת כיון דרגילות היא דנמרא מעיקרא מתיאש לפי שצבור שהנולא יקנה ה' הוא לא ידע שנפלה מן האילן אלא סבור הוא מעובדי דריס נפלה וצוייתא ונחריבס אסור דלא עבדי דנמרי אע"ג דלם שיעוד דריס יקחו כי ימלו דנפל מעובדי דריס השתא דלא ידע סבור שלא נפלו אסורה דהוה ליה יאוש שלא מדעת אבל לרצה דהו יאוש עובדי דריס ולא צאינן שאלנו אמאי אסור צוייתא ונחריבס וי"ל דנדין ודאי אין לתלות בעובדי דריס אלא צאינן אלה שהבעלים מתיאשים לפי שצבורין עובדי דריס דלא מעלי יורו הימירא צדיות שמואלים ויתלוס בעובדי דריס וז"ל אס כן מ"י פריך לרצה ימירא צדיות ונחריבס אסרי משום דלף לאחר שדעתו בעלמא שפלו לא מתיאש נמי שידעין שהמולא לא יקחם שילאה שפלו מן האילן כשהוא הוה האמת שאין לתלות בעובדי דריס וי"ל דלם אינן מתיאשים בתאנה אמאי מותרים מיהו אית ספרים דגרסינן שאני זית הואיל ויטו מוכים עליו דבוה מתוך מה שהקשינו כלומר לפי שהם תחת הזית יחשבו הצעלים שהמולא לא יקחם לתלות בעובדי דריס אבל תאנה עם נפילתה נמאסת פירוש מתלכלכת ונמאסת גרסינן ומפקירה אבל כיוצא בפרסי גרסינן הואיל וחזו מוכיה עליו ואע"ג דמנתרס מידע ידעי דוכתא דאזיש איניש פירוש שנפלו דומין כשידעו הצעלים שנפלו לא יתיאשו ואין דומין לאותן שנפלו לא יתיאשו

יאוש שלא מדעת אמר לא הוה יאוש ורבה אמר הוה יאוש בדבר שיש בו סימן כולי עלמא לא פלוגי דלא הוה יאוש ואף על גב דשמעיניה דמיאש (ה) לסוף לא הוה יאוש דכי אתא לידיה באיסורא הוא דאתא לידיה דלמי ידע דנפל מיניה לא מיאש מימר אמר סימא אית לי בגויה יהבנא סימא ושקילנא ליה בזוטו של ים ובשלוליתו של נהר אע"ג דאית ביה סימן רחמנא שרייה כדבעינן למימר לקמן כי פלוגי בדבר שאין בו סימן אביי אמר לא הוה יאוש דהא לא ידע דנפל מיניה רבה אמר הוה יאוש דלמי ידע דנפל מיניה מיאש מימר אמר סימא אית לי בגויה מהשתא הוא דמיאש (סימן) מפוזרין הא לא ידע דנפל מיניה הא אמר רב עוקבא בר חמא איהא כמכונשתא (ו) דבזירי עסקין אבדיה מדעת היא ת"ש מעות מפוזרות הרי אלו שלו אמאי הא לא ידע דנפל מיניה התם נמי כדרכי יצחק דאמר יאוש עשוי למשמש בכיסו בכל שעה ושעה יהא נמי אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה ושעה ת"ש עיגול רבילה וככרות של נחתום הרי אלו שלו אמאי והא לא ידע דנפל מיניה התם נמי יאגב דיקורי מידע ידע בהו ת"ש ולשונות של ארגמן הרי אלו שלו ואמאי הא לא ידע דנפל מיניה התם נמי יאגב דחשיבי משמושי ממשמש בהו וכדרכי יצחק ת"ש המוציא מעות בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ובכל מקום שהרבים מצויין שם הרי אלו שלו מפני שהבעלים מתיאשין מהן לא ידע דנפל מיניה אמר רבי יצחק אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה ת"ש מ"אמתי כל אדם מותרים בלקט מושלכו בה הנמושות ואמרינן מאי נמושות יאגב יוחנן סבי דאזלי אטיגרא ריש לקיש אמר לקומי בתר לקומי ואמאי דל דעניים דהכא מיאשי איכא עניים בכתא אחריתא דלא מיאשי אמרי כיון דאיכא עניים הכא הנך מעיקרא איאוישי מיאש ואמרי עניים דהתם מלקמי ליה ת"ש קציעות בדרך ואפילו בצד שדה קציעות וכן תאנה הנמטה לדרך ומצא תאנים תחתיה מותרות משום גול ופטורות מן המעשה ביותים ובחרובים אסור בשלמא רישא לאביי לא קשיא אגב דחשיבי ממשמש בהו תאנה נמי מידע ידעי דנתרא אלא סיפא לרבא קשיא דקתני ביותים ובחרובים אסור אמר רבי אבהו שאני זית הואיל וחזו מוכיה עליו ואע"ג דנתרין זיתי מידע ידעי דוכתא דאזיש איניש הוא אי הכי אפילו רישא נמי אמר רב פפא תאנה עם נפילתה נמאסת תא שמע הגגב שנטל מזה ונתן לזה וכן

גולן שנטל מזה ונתן לזה וכן

ידועין שהמולא לא יקחם אבל תאנה עם נפילתה נמאסת כן גרסינן צדקן בלא אל"ף ואין דומין לאותן שנפלו לא יתיאשו

מנה
היו דקלים מוחזקין לתמי דלאו בני יאוש נינהו או דקלים בכרכים דלא שכיחי בהו שקצים למיכליהו אסירא. יש מי שאומרם פי' כרכתא דקלים הרבה שמוקפות גדר ומקשי רבא לאביי מצא מעות מפוזרות. ופריך אביי מתני' כ"ו יצחק דאמר אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה ושעה וכן המוציא מעות בבתי כנסיות ובתי מדרשות הרי אלו שלו. ואקשי' הוא דלא מ' לא ידע דנפילי מיהו. ופריך הכי נמי כ"ו יתחק. וכן כל דבר חשוב ממשמש בכל שעה כמו מעות. פי' נמושות סבי דאזלי אטיגרא. זקנים תושיי כח שמהלכין במשענת בריס שאין בהן כח לילך הרבה והשהה שיכנסו בה ללקט לא ייחוו אחריות כלום. האי דאמר מצא קציעות ואפי' בצד שדה קציעות מותרות משום גול כיון שאילו הקציעות דבר חשוב

הגהות הב"ה

(א) נ"ב מ"ה ס"ה
(ב) ש"ב מ"ה ס"ה
(ג) ש"ב מ"ה ס"ה
(ד) ד"ר עסקין:
(ה) ת"ש ד"ה פ"ה ו' ו'
שהריס מלויין ש"ס. כ"ג
פ"ד דף כ"ד ע"ב:

גלויין הש"ס

נ"ב מעיקרא איאוישי.
ק"ה לא ה"ג נ"ב לענייני
ק"טס י"ב ה"ג חלק ומקרי
יאוש שלא מדעת דלקמן
דף כ"ד ע"ב ועיין בתוס'
כ"ג דף קמ"ג ע"ב ד"ה ו' ו'
ועיין ז"ע:

הגהות הגר"א

[א] נ"ב אגב דיקרי.
כ"ג גיטת הרי"ס דלמי
כיון דלמי דמילי נינהו
וכן מותרות ומכוסות וכן
בלשונות אבל נ"ו ואלמי
כח משום דיקרי ולא
פריך נ"ב מכתבת משום
דהמך דרך סימא וטעמא
לחייבה להו ועי' מוס'
(פ"א) ד"ה אלו כ"ו
(ועי' ד"ה רבינו חנני' כ"ו
ר"כ"י פ"ק):

2. מסכת בבא מציעא, פרק ב דף כא עמוד א

אתמר: 1

יאוּשׁ שְׁלֵא מַדְעַת, 2

אבני אומר: 3

לא הוי יאוּשׁ, 4

ורבא אומר: 5

הוי יאוּשׁ. 6

בדבר שיש בו סימן, 7

כלי עלמא לא פליגי דלא הוי יאוּשׁ. 8

ואף על גב דשמעיניה דמיאש לסוף, 9

לא הוי יאוּשׁ, 10

דכי אתא לידיה, 11

באסורא הוא דאתא לידיה, 12

דלכי ידע דנפל מניה, לא מיאש, מימר אומר: 13

סימנא אית לי בגויה, יהיבנא סימנא ושקילנא ליה! 14

בזוטא של ים ובשולוליתו של נהר, 15

אף על גב דאית ביה סימן, רחמנא שרניה, 16

בדבעינן למימר לקמן. 17

כי פליגי, בדבר שאין בו סימן. 18

אבני אומר: לא הוי יאוּשׁ, 19

דחא לא ידע דנפל מניה, 20

רבא אומר: הוי יאוּשׁ, 21

דלכי ידע דנפל מניה, מיאש, מימר אומר: 22

סימנא לית לי בגויה, 23

מהשתא הוא דמיאש. 24

תא שמע: 25

פרות מפוזרות, 26

הא, לא ידע דנפל מניה! 27

הא, אומר רב עוקבא בר חמא: 28

הכא, כמכנשתא דכי דרי עסקינן, 29

דאבדה מדעת היא. 30

תא שמע: 31

מעות מפוזרות, הרי אלו שלו. 32

אמאי? הא, לא ידע דנפל מניה! 33

סגיה 2

אבוי - אמורא, דור 4, פומבדיתא

רבא - אמורא, דור 4, מחוזא

רב עוקבא בר חמא - אמורא, דור 4, סורא

רבי יצחק (בר אחא) - אמורא, דור 3, טבריה

רבי יוחנן - אמורא, דור 2, טבריה

ריש לקיש - אמורא, דור 2, טבריה

רבי אבהו - אמורא, דור 3, קיסרין

רב פפא - אמורא, דור 5, נרש

Relations :

R. Yohanan et R. Lakich étaient collègues.

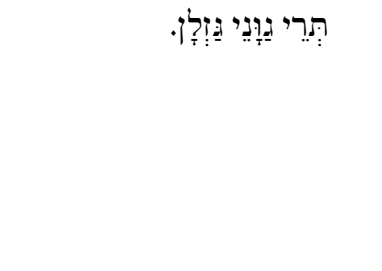
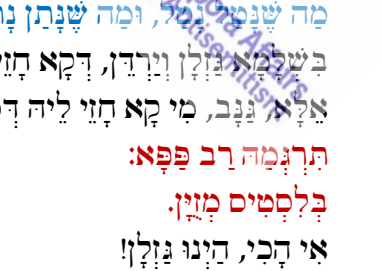
R. Yohanan était le maître de R. Yitzhak et de R. Abahou.

Abayé et Rava étaient collègues, et les maîtres de Rav Papa.

התם, נמי, בְּדַרְבֵי יִצְחָק דְאָמַר:	34
אָדָם עָשׂוּי לְמִשְׁמַשׁ בְּכִיסוֹ בְּכָל שְׁעָה וְשְׁעָה.	35
הָבֵא, נְמוּ,	36
אָדָם עָשׂוּי לְמִשְׁמַשׁ בְּכִיסוֹ בְּכָל שְׁעָה וְשְׁעָה.	37
תָּא שְׁמַע:	38
עֲגוּלֵי דְבִלְהָ וּבְכָרוֹת שֶׁל נְחִתּוּם, הָרִי אֱלוֹ שְׁלוֹ.	39
וְאִמַּאי? וְהָא, לָא יָדַע דְנִפְל מְנִיָּה!	40
התם, נמי, אַגְבֵי דִיקוּרֵי, מִיָּדַע יָדַע בְּהוּ.	41
תָּא שְׁמַע:	42
וּלְשׁוֹנוֹת שֶׁל אַרְגָּמָן, הָרִי אֱלוֹ שְׁלוֹ.	43
וְאִמַּאי? הָא, לָא יָדַע דְנִפְל מְנִיָּה!	44
התם, נמי, אַגְבֵי דְחִשְׁבֵי, מִשְׁמוּשֵׁי מִשְׁמַשׁ בְּהוּ,	45
וּבְדַרְבֵי יִצְחָק.	46
תָּא שְׁמַע:	47
הַמוּצָא מְעוֹת בְּכִתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְכִתֵי מְדַרְשׁוֹת,	48
וּבְכָל מְקוֹם שֶׁהֲרַבִּים מְצוּיִן שָׁם,	49
הָרִי אֱלוֹ שְׁלוֹ,	50
מִפְּנֵי שֶׁהַבְּעָלִים מְתִיאֲשִׁין מִהוּן.	51
וְהָא, לָא יָדַע דְנִפְל מְנִיָּה!	52
אָמַר רַבִּי יִצְחָק:	53
אָדָם עָשׂוּי לְמִשְׁמַשׁ בְּכִיסוֹ בְּכָל שְׁעָה.	54
תָּא שְׁמַע:	55
מֵאִימְתֵי כָּל אֲהֵם מִתְרַיִם פְּלִקְטָא?	56
מִשְׁלִכְנוּ בְּהַ הַנְּמוּ שְׁלוֹ	57
וְאִמַּרְיָנָא:	58
מֵאִי נְמוּשְׁתֵּי?	59
וְאִמַּרְיָנָא בְּיִתְנָן:	60
סְבִי דְאֲזִלֵי אֶתְנַגְרָא,	61
רִישׁ לְקִישׁ אָמַר:	62
לְקוּטֵי בְּתַר לְקוּטֵי.	63
וְאִמַּאי?	64
נְהִי דְעַנְיִים דְהִבָּא מִיָּאֲשִׁי,	65
אִיבָא עַנְיִים בְּדִבְתָא אַחְרֵיתָא דְלֹא מִיָּאֲשִׁי!	66

LAMORIM
United

אָמרי,	67
כּיּוֹן דַּאיִקאַ עַנײַם הַבּא,	68
הַנֶּדֶךְ מַעֲקָרָא יֵאוּשִׁי מִיֵּאֵשׁ,	69
וְאָמרי,	70
עַנײַם דִּהֶתֶם מִלְקָטִי לִיה.	71
תָּא שְׁמַע:	72
קַצִּיעוֹת בְּדֶרֶךְ, וְאַפְלוּ בְּצַד שְׂדֵה קַצִּיעוֹת,	73
וְכֵן תֵּאנְהוּ הַנוֹטָה לְדֶרֶךְ,	74
וּמַצָּא תֵּאנִים תַּחֲתֶיהָ,	75
מִתְרוֹת מִשׁוּם גִּזְלִי, וּפְטוּרוֹת מִן הַמַּעֲשֶׂה.	76
בְּזֵיתִים וּבְהֶרֹבִים, אָסוּר.	77
בְּשִׁלְמָא רִישָׁא, לֹא בִנִי לֹא קִשְׂיָא:	78
אֲנִיב דְּחִשְׁבִּי, מִמְשַׁמֵּשׁ בְּהוּ.	79
תֵּאנְהוּ נְמִי מִידַע יְדִיעַ, דְּנִתְרָא.	80
אַלְא, סִיפָא, לְרַבָּא קִשְׂיָא, דְּקַתְנִי:	81
בְּזֵיתִים וּבְהֶרֹבִים אָסוּר!	82
אָמַר רַבִּי אֶבְהוּ:	83
שְׂאֵנִי זֵיתָ, הוֹאִיל וְחֻזְתוּ מוֹכֵיחַ עָלָיו,	84
וְאַף עַל גַּב דְּנִתְרִין זֵיתִי,	85
מִידַע יְדִיעַ, דְּבִתָּא דְּאֵנִישׁ אֵנִישׁ הוּא.	86
אִי הָבִי, אַפְלוּ רִישָׁא, נְמִי!	87
אָמַר רַב פִּפְּא:	88
תֵּאנְהוּ עִם נְפִילְתָהּ נְמַאֲסָתָּ.	89
תָּא שְׁמַע:	90
הַגְּנֵב שְׁנַטְל מִזְה וְנִתְּן לְזָה,	91
וְכֵן גִּזְלִין שְׁנַטְל מִזְה וְנִתְּן לְזָה,	92
וְכֵן יִרְדֵּן שְׁנַטְל מִזְה וְנִתְּן לְזָה,	93
מַה שְׁנַטְל גִּזְלִי, וּמַה שְׁנַטְל נִתְּן.	94
בְּשִׁלְמָא גִּזְלִין וְיִרְדֵּן, דְּקָא חֲזִי לְהוּ וּמִיֵּאֵשׁ,	95
אַלְא, גִּנְבִי, מִי קָא חֲזִי לִיה דְּמִיֵּאֵשׁ?	96
תִּרְגְּמַה רַב פִּפְּא:	97
בְּלִסְטִים מְזִין.	98
אִי הָבִי, תִּיגְוִי גִזְלִין!	99
תִּרִי גִנְבִי גִזְלִין.	100

הא שמע:	101
שטף נהר קוריו, עציו, ואבניו,	102
ונתנו בתוך שדה חברו,	103
הרי אלו שלו, מפני שנתאשו הפעלים.	104
טעמא, דנתאשו הפעלים,	105
הא, סתמא, לא!	106
הכא, במאי עסקינן?	107
בשיכול להציל.	108
אי הכי, אימא סיפא:	109
אם היו הפעלים מרדפין אתריהם,	110
חזב להתזיר.	111
אי ביכלין להציל, מאי ארזא מרדפין?	112
אפלו אין מרדפין, נמי!	113
הכא, במאי עסקינן?	114
ביכלין להציל על ידי הדחק,	115
מרדפין, לא איאוש,	116
אין מרדפין, איאוש מיאש.	117

אלו מציאות, סגיה 2 - Mots, expressions et concepts

Si vous avez besoin d'aide avec le vocabulaire de la משנה, consultez la banque de mots pour la משנה plus haut dans la section משנה de ce manuel.

Le tableau suivant répertorie les entrées par numéro de ligne dans le texte coloré de la סוגיה. Les entrées sont divisées en deux types :

- Mots – unités de vocabulaire individuelles
- Expressions – groupes de mots ayant un sens en tant que terme, expression ou concept

Ligne	Mot	Expression	Traduction
1	אָתְמַר		il a été dit (par des אַמוראים)
2	יָאוּשׁ		renoncement à trouver un objet perdu
2		שְׁלֵא מִדַּעַת	inconscient (sans être conscient qu'on l'a perdu)
4, 6		הָזִי יָאוּשׁ	est considéré comme un renoncement
7		דָּבָר שֵׁשׁ בּוֹ/אֵין בּוֹ סִימָן	quelque chose avec/sans marque, signe distinctif
8		כְּלֵי עֲלָמָא לֹא פְּלִיגִי	personne ne discute (tout le monde est d'accord)
9		וְאִףּ עַל גַּב	et même si, bien que
9	דְּשָׁמְעִינִיהּ		qu'il entend parler de lui
9		דְּמִנְאַשׁ לְסוּף	qu'il a finalement renoncé
11		דְּכִי אָתָא לִידֵיהּ	quand il l'a pris
12		בְּאַסוּרָא	c'était interdit
13		דְּלְכִי גִדַּע דְּנִפְל מְנִיהּ	lorsqu'il sait qu'il l'a perdu
13		לֹא מִנְאַשׁ	il ne renonce pas
13		מִימַר אָמַר	il dirait
14		סִימָנָא אֵית לִי בְּגוּיָהּ	je peux l'identifier par un signe distinctif
14		זְהִיבְנָא סִימָנָא וְשָׁקִילְנָא לִיהּ	je donnerai un signe distinctif et le reprendrai
15		זוּטוּ שְׁל יָם	estran de la mer
15		שְׁלוּלִיתוּ שְׁל נָהָר	eau de rivière peu profonde
16		רַחֲמָנָא שְׂרִייהּ	HaChem le permet
17		כְּדָבָעִינוּ לְמִימַר לְקַמּוֹ.	comme on l'expliquera plus tard
18		כִּי פְּלִיגִי	quand discutent-ils ?
20		דְּהָא לֹא גִדַּע דְּנִפְל מְנִיהּ	il ne savait pas que c'est tombé
22	דְּלְכִי		quand
22		מִנְאַשׁ, מִימַר אָמַר	il renonce et dit
23		סִימָנָא לִית לִי בְּגוּיָהּ	je ne peux pas l'identifier par un signe distinctif
24		מִהֲשֵׁתָא הוּא	c'est à partir de ce moment
25		תָּא שְׁמַע	viens écouter (une preuve/un défi/une source)
27	הָא		mais pourtant
29		הָכָא ... עֲסִקִינוּ	ici de quoi parlons-nous ?

30		דאָבדָה מדעַת היא	il est conscient qu'il l'a perdu
33	אַמאי		pourquoi ?
34		התם, נמי, כְּד... ..	là (dans ce cas), aussi, c'est comme...
35		אָדם עָשוי לְמִשְׁמֵשׁ בְּכִיסוֹ בְּכָל שָׁעָה וְשָׁעָה	une personne vérifie généralement ses poches fréquemment
41		אַגב דִּיקירי, מִידַע יָדַע בְּהוּ.	puisque'ils ont de la valeur, il en a conscience
45		אַגב דִּחְשִׁיבִי, מִשְׁמוּשֵׁי מִמְשָׁמֵשׁ בְּהוּ,	puisque'ils sont importants, il les vérifie
56-57		מֵאִימָתֵי כָּל אָדָם מֵתָרִים בְּלִקְטֵי? מִשְׁיָלְכוּ בָּהּ הַנְּמוּשׁוֹת.	À partir de quand la glanure est-elle autorisée? À partir du moment où les personnes les plus vulnérables ont été là.
58	וְאַמְרִינוּ		car nous disons, demandons
59	מֵאִי/אַמַּי		qu'est-ce/pourquoi
61		סְבִי דְאֶזְלֵי אֶתְגָּרָא	personne âgée marchant avec une canne
63		לְקוּטֵי בְּתַר לְקוּטֵי	glanant après glanant
65		נְהִי דְעַנְיִים דְּהִכָּא מִיָּאֵשִׁי	même si les pauvres autochtones ont renoncé
66		אִיכָּא עַנְיִים בְּדִכְתָּא אַחֲרִיתָא	il peut y avoir des pauvres ailleurs
67	אַמְרֵי		ils disent, expliquent
68		כִּינּוּ דְאִיכָּא עַנְיִים הִכָּא	puisque'il y a des pauvres ici
69		תְּנֵד מַעֲקָרָא יָאוּשִׁי מִיָּאֵשׁ	les autres y renoncent automatiquement
71		עַנְיִים דְּהִתָּם מְלַקְטֵי לִיהּ	les pauvres de là le glanent
73-77		קַצִּיעוֹת בְּדֶרֶד, וְאַפְלוּ בְּצַד שְׂדֵה קַצִּיעוֹת, וְכוּ תֵּאָנָה הַנוּטָה לְדֶרֶד, וּמִצָּא תֵּאָנִים תַּחְתֵּיהּ, מִתְרוֹת מִשׁוּם גָּזַל, וּפְטוּרוֹת מִן הַמַּעֲשֶׂר. בְּזִיתִים וּבְחֲרוּבִים, אָסוּר.	Des figues coupées sur la route, ou même à côté d'un champ, ou si un figuier qui surplombe la route, et des figues ont été trouvées en dessous, sont autorisées en matière de vol et sont dispensées de מעֲשֶׂר. Les olives et caroubes sont interdites.
78		בְּשִׁלְמָא רִישָׁא	le début est valable
78		לְאַבְיֵי לֹא קִשְׂיָא	ce n'est pas une difficulté pour Abayé
80		תֵּאָנָה נְמִי מִידַע יָדִיעַ, דְּנִתְרָא	il sait que des figues sont tombées des arbres
81		אַלָּא, סִיפָא, לְרָבָא קִשְׂיָא	mais la fin présente une difficulté pour Rava
84		שְׂאֲנֵי זֵית	les olives c'est différent
84		הוֹאִיל וְחֻזוֹתוֹ מוֹכִיחַ עָלָיו	leur apparence les identifie
85		דְּנִתְרִין זֵיתֵי	que les olives tombent des arbres
86		דְּכִתְתָּא דְּאֶנְיֵשׁ אֶנְיֵשׁ הוּא	la place d'un individu est à cet individu
87		אִי הָכִי, אַפְלוּ רִישָׁא, נְמִי	s'il en est ainsi, alors même le début, aussi
89		תֵּאָנָה עִם נְפִילְתָּהּ נִמְאָסֶת	les figues sont gâtées quand elles tombent

91 - 94		<p>הגנב שנטל מזה ונתן לזה,</p> <p>וכו גזלו שנטל מזה ונתן לזה,</p> <p>וכו ירדו שנטל מזה ונתן לזה,</p> <p>מה שנטל נטל, ומה שנתן נתן.</p>	<p>Si un voleur prend en cachette le bien de l'un et le donne à l'autre,</p> <p>ou si un voleur s'empare du bien de l'un et le donne à l'autre,</p> <p>ou si le fleuve du Jourdain prend à l'un et donne à l'autre,</p> <p>ce qui est pris est pris,</p> <p>et ce qui est donné est donné.</p>
95		דקא חזי להו ומיאש	il les voit et y renonce
96		מי קא חזי ליה דמיאש	est-ce qu'il le voit pour qu'il renonce ?
97	תרגמה		il l'a expliquée
98		בלקטיס מזון	voleur (bandit) armé
99		אי הכי	s'il en est ainsi
99		הינו גזלו	c'est comme le voleur
100		תרי גני גזלו	deux types de voleurs
102 - 104		<p>שטף נהר קוריו, עציו, ואבניו,</p> <p>ונתנו בתוך שדה חברו,</p> <p>תרי אלו שלו,</p> <p>מפני שנתאשו הבעלים.</p>	<p>Si la rivière a emporté ses poutres, arbres et pierres,</p> <p>et les a laissés dans le champ de son voisin,</p> <p>ils sont à lui,</p> <p>parce que le propriétaire y a renoncé.</p>
105	טעמא		la raison est, c'est parce que
105		דנתאשו הבעלים	le propriétaire y a renoncé
106		הא, סתמא, לא	mais sinon, non
108		כשכול להציל	lorsqu'il peut sauver
109		אימא סיפא	je dirai sur la dernière partie
110		אם היו הבעלים מרדפין אחריהם	si le propriétaire les poursuivait
111		חוב להחזיר	il doit les restituer
112		אי ביכלין להציל	s'il peut les sauver
112		מאי אריא מרדפין	quelle différence cela fait-il qu'il les poursuivît ?
113	אפלו		même
113	גמי		aussi
115		ביכלין להציל על ידי הדחק	dans le cas où il peut les sauver en faisant beaucoup d'efforts
116		מרדפין, לא איאוש	s'il les poursuit, il ne renonce pas

4. Définissez, de votre propre manière, גאוש שלא מדעת ?

5. Si l'on affirme que גאוש שלא מדעת est une forme de גאוש, que cela signifie-t-il pour la personne qui trouve l'objet?

6. Quel אמונה est plus מחמיר à l'égard de la personne qui a perdu l'objet? Lequel est plus מחמיר à l'égard de la personne qui a trouvé l'objet? Expliquez!

LAMORIM
United

שקלא וטריא

1. Quelle est la contribution de la שקלא וטריא à la סגיה aux lignes 7 à 24?

2. Divisez les lignes 7 à 24 en deux parties. Expliquez votre réponse! À quelle ligne la seconde partie commence-t-elle? Quel est le rôle de chaque partie?

3. Comment la שְׂקֵלָא וְטָרְיָא interprète-t-elle la מְחִלּוּקָת des אַמּוּרָאִים ? Résumez, de votre propre manière, les opinions des deux אַמּוּרָאִים d'après la שְׂקֵלָא וְטָרְיָא. Sur quoi אַבְיֵי וְרַבָּא sont-ils d'accord et de quoi discutent-ils réellement ?

4. Quelle est la contribution de la שְׂקֵלָא וְטָרְיָא à la סְגִיָּה aux lignes 25 à 117?

LAMORIM
United

5. Pour les neuf segments de la **נְשָׂא וְטָרְחָא** commençant à la ligne 25, remplissez le tableau suivant, en précisant : à qui chaque segment pose-t-il une difficulté? Quelle est la difficulté? La difficulté a-t-elle été résolue ou non? Expliquez!

Difficulté	Lignes	Difficulté pour qui ?	Difficulté résolue ou non ? Pourquoi ?
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			

6. Que signifient les mots **תָּא שְׂמַע** ? Lorsque vous les voyez, qu'est-ce qui vient ensuite, à votre avis?

7. Lesquels de ces neuf segments de la וְטָרְיָא וְשָׂקְלָא citent-ils les תּוֹרַת תְּנַאִים וְתוֹרַת אֲמוֹרָאִים ?

8. Choisissez trois des deux segments de la וְטָרְיָא וְשָׂקְלָא et indiquez dans le tableau ci-dessous la question et la réponse dans chacun.

Segment n°	Lignes	Question	Réponse

1. À votre avis, pourquoi est-il si important pour la **אגודת ארץ ישראל** de trancher qui a raison dans cette dispute ?

2. Pensez-vous qu'il soit possible que tantôt **אגודת ארץ ישראל** ait raison et tantôt ce soit **התורה** qui ait raison ? Expliquez!

